

Вікові особливості мовленнєвого розвитку дитини

Дошкільний вік – це важливий етап у становленні та розвитку особистості: у малюка активно формується мовлення і пов'язане з ним мислення. Гарне мовлення дитини – це успішне навчання у школі, вміння спілкуватися з людьми. Успіх у засвоєнні дитиною рідної мови значною мірою залежить від дорослих, які їх оточують. Якщо дитина мало розмовляє поза домом, а спілкування в родині обмежується побутовими одноманітними розмовами, то її мовлення розвивається повільно.

Отже, мови треба навчати: дитина має якомога більше розмовляти з батьками та рідними, з однолітками. Для розвитку гарного мовлення малюка мова самих дорослих має бути чіткою і правильною. Щодня чуючи виразну вимову, дитина, завдяки наслідуванню, її й засвоїть, саме така мова стане для неї звичною.

Щоб турботливі батьки могли оцінити, як розвиваються їхні діточки, наводимо основні по-

казники розвитку мовлення дітей від 3 до 6 років.

Третій рік життя

Між 2 та 3 роками активно формується фразове мовлення. Висловлювання дитини стають граматично оформленими. Діти починають засвоювати граматичну будову мовлення: відмінкові закінчення, узгодження прикметників з іменником, використовують деякі прийменники (на, у), форми однини та множини. До 3 років у дитини формуються всі основні граматичні категорії. Відбувається активне зростання словникового запасу. Дитина активно наслідує однолітків та бавиться в колективні ігри.

Четвертий рік життя

Між 3 і 4 роками мовленнєвий розвиток істотно покращується. Дитина знає назви багатьох предметів. Вона узагальнює їх, тобто розрізняє групи предметів та називає їх: посуд, одяг, іграшки, тварини тощо. Діти 4-го року життя вживають прості та складні речення. Найбільш розповсюджена форма висловлювання – просте поширене речення: «Ми з мамою ходили в магазин за хлібом», «Я люблю гратися великою машиною». Дитина знає велику кількість слів, але вимова звуків ще недостатньо чітка. Малюк може добре вимовляти слова, що складаються з 2 складів, але при вимові слів з 3-4 складів може допускати помилки: пропустити цілий склад, переставити склади місцями, пропустити деякі приголосні звуки в середині слова.